

Иван Вазов
Либену Каравелову

Радвайте се, когато ви
безчестните гонат.

Л. К.

Не е така, бай Либене,
мъката не радва
и борбата със подлите
живота изядва.

Ти сам знаеш, бай Либене,
ти сам жертва беше
на злобата, що ти венец
страдален плетеше.

Лютый език на змията
и на клеветата
много сили са убили
тука на земята.

Много кален, бай Либене,
тоя свят прекрасен!
И борбата с мръсниците
е подвиг ужасен.

Тя душата в тиня тласка
или я възпрявя;
но никога радост чиста
и мир не доставя.

Радостта е най-повече
делба на глупците,
на бездарните евнухи,
но не на борците.

Тамо, дето зрей геният
и растат крилата,
със подлото, с нищожното
зафаща борбата.

И подлото, нищожното

винаги надвиват:
те героя до гроба му
с отрова упиват.

Вечен закон, бай Либене,
тъмнина е гъста...
Прометей кре на скалата.
Христос носи кръста.

Недей вика: радвайте се!
Мъката не радва
и борбата със подлите
живота изядва!

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Преслав Марков

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/9719>]